

הרב אלעד הברוך – מנהל הישיבה וראש הישיבה

כוח המאחד על ידי דיבור

מדוע התורה מאריכה בטומאת הצרעת? מי שעסוק בניגוחים, בפיבודים, בלחיד את ההבדלים, להתריס ולנגח, הוא מפר את הביטחון, הוא פוגע בחומה, מחוץ למחנה מושבו. הוא מפריע לביטחון המחנה, לקדושת המחנה. הדיבור הוא הדבר שמחבר ומקשר, בין אנשים, בין הורים וילדים, בין הדורות, כשמשוחחים זה עם זה הולכים ונקשרים, הולכים ומכירים זה את זה. הדיבור מחבר גם בינינו לבין הקב"ה, בינינו לבין האידאליים והערכים האלוקיים, משוחחים את התורה. כך יוצרים את הקשר בינינו לבין הקודש. עיקר הקשר נוצר על ידי השיחה, הפה מחבר בין אנשים, בין עולם רוחני לעולם גשמי, הפה מחבר בין המחשבות הנסתרות הנעלמות שנמצאות בתוכנו לבין העולם הנגלה. לכן החמירה התורה כל כך בעונשו של מי שמדבר לשון הרע. מי שמתמש בכוח הדיבור בצורה הפוכה ובמקום לחבר ולקשר הוא משתמש בו על מנת להפריד לבבות, להפריד את הקשרים שנוצרו בחברה – מי שמדבר לשון הרע מוצא מחוץ למחנה. אין מקום לדיבור כזה. הוא משתמש בכוח הדיבור ובמקום להיות כוח בונה ומחבר הוא כוח הרסני שרק מקלקל והורס את החיבורים והקשרים. אם מדברים לשון הרע, אם עסוקים ברע מטמאים את הפה, ואם מטמאים את הפה קשה אחר כך להשתמש בו לחיבורים בין אנשים, בין נפשות, בינינו לבין הקודש. אחד הדברים שמביאים את האדם לדבר על אחרים, הוא שהוא איננו רואה את חסרונות שלו, הוא מרגיש שכולו לבן, המצורע הוא אותו אחד שמסתכל על העור שלו ורואה לפתע כתמים לבנים, בוהקים וזוהרים מרוב לובן. הוא רואה את שערו בגוון זהב, כשאדם מסתכל על עצמו וחושב שאין לו חסרונות, שאין לו מה לשפר, אין לו מה לתקן, שהוא כולו צח כשלג, שהוא כל כך עליון שנוזר זהב על ראשו, מצבו עגום מאד. כשאדם חושב כך הוא מרשה לעצמו להטיל דופי באחרים, הוא מרשה לעצמו לעסוק בחסרונות של האחרים. שמזכה לחבר על ידי הדיבור מוקירכם ואוהבכם

הרב שלומי מלכה – מנהל חט"ב

וְרָאָה הַכֹּהֵן אַחֲרֵי הַכֶּכֶס אֶת-הַנֶּעֱצָה, וְהָיָה לֹא-הִפֵּךְ הַנֶּעֱצָה אֶת-עֵינָיו וְהִנֵּה לֹא-פָשָׁה--טָמֵא הוּא, בְּאֵשׁ
תִּשְׂרֹפֶנּוּ: פְּחִיתָה הוּא, בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּגִבְחָתוֹ.
וְאִם, רָאָה הַכֹּהֵן, וְהָיָה כִּכְהֵ הַנֶּעֱצָה, אַחֲרֵי הַכֶּכֶס אֶת--וְקִרְעֵ אֹתוֹ, מִן-הַבֶּגֶד אוֹ מִן-הָעוֹר, אוֹ מִן-הַשֶּׁתִּי, אוֹ
מִן-הָעֶרְב. בַּפְּסוּקִים, הָלָלוּ בַּפְּרָשִׁינָה מוֹפִיעָה הַמִּילָה "הַכֶּכֶס" מֵהִי מִילָה זוֹ? מוֹצֵרָה, הֵאֵם הִיא בִּנְיָן שֶׁבִּל
אוֹ פִּעִל? הֵאֵם מִתְּיַחֲסִים לְבִגְד שְׂכֹכִים (סִבִּיל) אוֹ לְאֹדָם שְׂכִיבִים אֶת הַבֶּגֶד (פִּעִל)?
נִרְאָה לִי שֶׁהַתּוֹרָה מְרַמֶּזֶת לָנוּ כָּלֵל חֲשׁוֹב בְּעֵינֵינוּ טֹהָרָה.
הַשְׂתַּדְּלוּת וְהַמִּצְוָה הָאֵדָם בְּהִטָּהְרוֹת הַכִּרְחִית וְחֲשׁוֹבָה אֲךָ לֹא תִהְיֶה טֹהָרָה שְׁלֵמָה לֹא "כְּבִיסָה" וְטֹהָרָה
מִלְּמַעְלָה. הָאֵדָם חַיִּיב לְהִתְפַּחֵץ וְלִהְיוֹת כֹּחַ יוֹם לְהִשְׁתַּפֵּר וְלִהְיוֹת קָדֵשׁ אֲךָ הוּא תָלוּי גַם בְּטֹהָרָה מִשְׁמִימ.
תְּלִמִּידִים יְקָרִים וְאוֹהָבִים
בְּיָמֵינוּ אֵלּוּ שֵׁן סְפִירַת הָעוֹמֵר וְיָמֵי גְבוּרָה שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל. אֲנוּ רְאוּיִם עֵין בְּעֵין אֶת שִׁבְתֵּי צִיּוֹן בְּהַמִּצְוָה עַם
יִשְׂרָאֵל וּבְגִבּוּרָתוֹ אֲךָ לֹא פִחֻת גַּם בְּשִׁפְעָה אֲלוּקִי שֶׁל גְּאוּלָּה וְיִשׁוּעָה שֶׁבָּאִים מִשְׁמִימ.
נִמְלֵא אֶת יָמֵינוּ בְּהָלָל וּבְהוֹדָאָה לַה' יִתְבָּרַךְ וְנִמְשִׁיךְ וְנִשְׁתַּדֵּל וְנִעְמָלוּ בִּבְנֵי אֶרֶצְנוּ וּבִבְנֵי הָאִשִּׁיט שְׁלָנוּ.
אוֹהֲבֵכֶם כִּנְפִשִׁי
שְׁלֹמִי

לאחר שבוע מעצים, מרגש ומחזק ניתן לומר שחזרנו לשגרה כמעט
מלאה בישיבה. להקת הישיבה בהובלת הרב אביצוהר הובילה את
הרקדות ר"ח ויום העצמאות

שכבת י' הפיקה טקס יום הזיכרון מרגש ויוצא מגדר הרגיל
באנדרטה שליד הישיבה. לפני הטקס שמענו את הרב מרדכי
סינוואני שהיה ממקימי קריית חינוך, לחם ונפצע מאש הסורים
מיד בפרוץ מלחמת שום הגליל והקים את האנדרטה בקריה לזכר
חבריו שנהרגו. בנוסף שמענו עדות מרגשת של דניאל קדוש אביו של
יצחק תלמידיו שסיפר על אביו שנפגע וניצל בנס באסון מעלות.
התלמידים אורי חורי, אורי אמויאל ושובהאל דרכי הצטרפו ליוזמה
מדהימה שאנחנו שותפים לה ביחד עם בית הספר אורט מעלות בה
עמדו התלמידים בצפירה ואמרו "אל מלא רחמים" ופרקי תהילים על
קברים של חיילים שאין כבר מי שיעלה לקברים שלהם....
תלמידי יב' ייצגו את הישיבה בטקס יום הזיכרון בבית "יד לבנים".
בערב יום העצמאות שמענו שיחה מעצימה ומרגשת
מהגברת עפרה בן גיגי שסיפרה את סיפור הנס המדהים של
בנה דוד. לאחר מכן ערכנו תפילה חגיגית של יום העצמאות
ברוב עם של מעל ל-50 תלמידים שהשתתפו, וסיימנו בהרקדה
בהובלת להקת הישיבה ובהגלה של פרסים יקרי ערך.
ישר כח עצום לצוות הרמי"ם הנפלא ותלמידים המדהימים ששיתפו
פעולה בצורה יוצאת מן הכלל,
עזרו ונרתמו לכל משימה.

שבת שלום
בית הישיבה